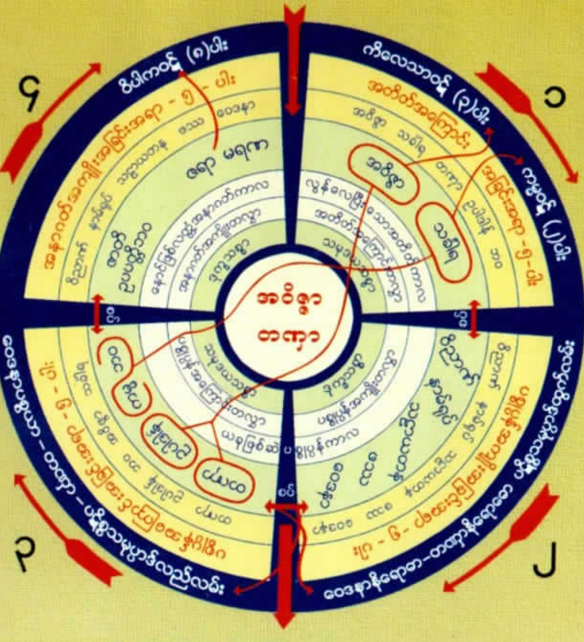

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိကြလို့ ဒီလိုဆရာကောင်းနဲ့ ကြုံရတာ

ဝိသုဒ္ဓိ-၇-ပါး

ဟောကြားသည့်နေ့
၂၀-၉-၆၁

၁၃

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး
ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားတော် အမှတ်စဉ် (၂၀) မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့၌ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိကြလို့ ဒီလိုဆရာကောင်းနဲ့ ကြုံရတာ

(ဝိသုဒ္ဓိ–၇ပါး)

(၂၀-၉-၆၁)

စာမူခွင့်ပြုချက် ၆၄၂/၉၅ (၁)

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်ချို၊ (မြ-၀၈၃၁)
မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်
လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့။
အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

ပုံနှိပ်သူ ဦးဝင်းအောင် (မြ ၀၅၁၃၁)၊
သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၈၄/၈၆၊ လမ်း(၅၀)၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၉၈၆၇၄

မိုးကုတ်ယောဂီများအတွက်သာ ထုတ်ဝေပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိကြလို့ ဒီလိုဆရာကောင်းနဲ့ကြုံရတာ (ဝိသုဒ္ဓိ–၇ပါး)

(၂၀-၉-၆၁)

ကိုင်း. . . ဒကာ ဒကာမတွေ တရားနှလုံးသွင်းကြ၊ တရားဟောတာ နားကထောင်ပြီးသကာလ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်လှည့်ပြီး နာကြလို့ရှိရင်ဖြင့် တရားပွဲအဆုံးမှာ သောတာပန် စသည်ဖြစ်ဖို့ရာ အလွယ်ကလေးလို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောထားတယ်. . . (မှန်ပါ့)။

ကျွတ်ရေး၊လွတ်ရေး၊အလွယ်လေးနဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်

နားကတော့ ဘုန်းကြီးပြောတာတွေ နာကြပေါ့ဗျာ. . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဉာဏ်က သစ္စာပြောနေတယ်ဆိုတာကလေးကို ဉာဏ်က ဦးတည်ပြီးသကာလ နေတုန်းကို ဉာဏ်နဲ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အနိစ္စအဖြစ်နဲ့ တွေ့သွားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ပါရမီတွေကလည်း ပြည့်စုံပြီးသားမို့ ဒီနေရာ, ဒီဌာနရောက်လာတော့ ကျွတ်ရေး၊ လွတ်ရေး အလွယ်ကလေးနဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာကြွယ် မှတ်ထားရလိမ့်မယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပါရမီတွေ၊ ဘာတွေ ဘာမှ စဉ်းစားပြီး သကာလမနေဘဲနဲ့ ပြည့်စုံပြီးသားဆိုတာကိုလည်း သေသေချာချာကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပါ. . . (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ပြည့်စုံပြီးသားနော်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ပြည့်စုံပြီးသားကို မပြည့်စုံဘူးထင်ရင်လည်း ဒကာသစ် လွဲလိမ့်မယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ပါရမီတွေကပြည့်စုံပြီးသား

ပြည့်စုံပြီသား၊ မပြည့်စုံဘူးထင်ရင်. . . (လွဲပါတယ်ဘုရား)၊ လွဲလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေသေသေချာချာ မှတ်ထားရမယ်. . . ။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ပြည့်စုံတာကို ဘုန်းကြီး ထောက်ခံချက်ပေးပါမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဘုရားသာသနာနဲ့ကြုံခြင်းလည်း ပြည့်စုံခြင်းတစ်မျိုး. . . (မှန်ပါ့)၊ သစ္စာတရားဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့တွေ့ခြင်းဟာလည်း. . . (ပြည့်စုံခြင်းတစ်မျိုးပါဘုရား)၊ ထောင်တတ်တဲ့နားနဲ့ ခင်ဗျားတို့ပြည့်စုံခြင်းဟာလည်း. . . (ပြည့်စုံခြင်းတစ်မျိုးပါဘုရား)၊ တစ်မျိုးပဲဆိုတာ သေချာတယ်. . . (မှန်ပါ့)။

ထောင်တတ်နဲ့နားရှိပြီးသကာလ ကျင်တဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ နေပြန်လည်း မဖြစ်လို့ အခုလုပ်ဆဲဖြစ်နေပြန်တော့လည်း ပါရမီပြည့်လို့လို့မှတ်ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . . ။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ ကိုယ်တော်တိုင် ပါရမီပြည့်-မပြည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့နေရာ အခုပြောတဲ့ ငါးချက်ကို သေသေချာချာပြတယ်. . . (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်စိတ်ဟာ နောက်ကို မဆုတ်ဘဲနဲ့ ဩော်. . . ပြည့်စုံပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် နောက်ပြန်လှည့်နေဖို့ မလိုဘူး၊ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံပြီး ကိစ္စပြီးအောင်သာ ကိုယ်ဂရုစိုက်ဖို့ လိုတော့တယ်ဆိုတာ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပြီးနော်. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လျှပ်စစ်ဝင်းခနဲလင်းသလောက်

ပြီးတော့လည်း ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောထားတာရှိတယ်ကွာ. . . တဲ့၊ ငါဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ မင်းတို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တွေ မိုးမှောင်ကျနေတဲ့အထဲမှာ၊ ခုနစ်ရက် မိုးမှောင်ကျနေတဲ့ အထဲမှာ လျှပ်စစ်ဝင်းခနဲ လင်းသလောက် ငါဘုရားပွင့်တာနဲ့ ချိန်လိုက်လို့ရှိရင် ဆိုလောက်ပါတယ်တဲ့. . .။ (မှန်ပါ့)။

ခုနစ်ရက် မိုးမှောင်နေတဲ့အထဲ လျှပ်စစ်တစ်ခါလင်း တာနဲ့ နှိုင်းချိန်လိုက်လို့ရှိရင် လျှပ်စစ်လင်းတာဟာ ဒကာသစ် တို့ မပြောပလောက်ဘူး. . .။ (မှန်ပါ)၊ ပြောပလောက်ပါ့မ လား. . .။ (မပြောပလောက်ပါဘုရား)။

အဲဒီအထဲ ကြုံလို့ရှိပြန်လို့ရှိရင်လည်း ငါဘုရား သာသနာအလင်းကလေးထဲ ကြုံလို့ရှိရင်လည်း ပါရမီပြည့် သားပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဆိုတော့ ကျုပ်တို့စဉ်းစားခန်းရှည်ရှည် ထုတ်မနေပါနဲ့ဆိုတာ သတိပေးလိုက်တယ်. . . (မှန်ပါ့)။

စဉ်းစားခန်း. . . (ရှည်ရှည်ထုတ်မနေပါနဲ့ဘုရား)၊ စဉ်းစားခန်းရှည်ရှည်ထုတ်လေ ဒကာကြွယ်ရေ နောက်ဆုတ် လေပဲ. . .။ (မှန်ပါ)။

စဉ်းစားခန်း ရှည်ရှည်ထုတ်လေ. . . (နောက်ဆုတ် လေပါဘုရား)။

အဲဒါတွေကို ဘာမှမယောင်ကြဘဲနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဩော်. . . ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ မိုးမှောင်ကျနေတဲ့အထဲ လျှပ်စစ်လင်းသလောက် အထဲမှာ၊ တို့သာသနာအလင်းရောင်ထဲမှာ လာကြုံနေတာဖြင့် ဒါ တို့က လုံ့လဝီရိယကလေးဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်လိုက်လိုက်လို့ရှိရင် ကြုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြီးပြီးသားကိစ္စ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့် ခင်ဗျားတို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါလို့ ပြောလိုက်တယ်နော်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိပါတယ်မငိုနဲ့တဲ့

ကြည့်စမ်းပါလား၊ ရှင်အာနန္ဒာဟာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံမယ်ဆိုတော့ သူ အင်မတန်ချုံးပွဲချပြီး ငိုတဲ့အချိန်မှာ မင်း. . . ပြီးပြီးသား အကြောင်းရှိပါတယ်ကွာလို့ ဟောတယ်. . . (မှန်ပါ့)။

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိပါတယ်ဆိုတော့ သူနဲ့တွေ့ကတည်းက ပြီးပြီးသားအကြောင်း. . . (မှန်ပါ့)၊ သူ့သာသနာနဲ့ တွေ့ရင်ကော. . . (ပြီးပြီးသားအကြောင်းပါဘုရား)။

အဲ. . . မင်း မငိုနဲ့ကွဆိုတော့ ပြီးပြီးသား အကြောင်းရှိလို့ မင်း ငိုစရာအကြောင်း မလိုပါဘူးကွဆိုတာ ဘုရားသခင်

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြောထားခဲ့တော့ နောက် ကြည့်စမ်းပါလား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး သံဂါယနာတင်ကာနီးကျတော့ သူသည် ဒကာဒကာမတို့ ပြီးပြီးသား အကြောင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ဆိုပြီးသကာလ ကြိုးစားလိုက်တော့ စကြံနဲ့ချည်းပဲ ဖြစ်ပျက် ကြိုးစားလိုက်တာ မိုးလင်းကာနီးတောင် ဝီရိယလွန်နေလို့ ဦးမာဒင် မရဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဝီရိယလွန်နေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ မရဘူးနော်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို ဝီရိယနဲ့ သမာဓိက မမျှဘဲနဲ့ သမာဓိက နောက်ကျ၊ ဝီရိယရှေ့သွားနေပြန်တော့လည်း အမောသာ ဆိုက်၍ နိဗ္ဗာန်ကြီးဟာ ရှင်းရှင်းလေး မမြင်လာဘူး. . .။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ မလျှော့ပါဘူး၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ငါ့ကို ပြီးပြီးသား အကြောင်းရှိတယ်လို့ ဟောထားတာပဲ. . .၊ ရ, ရမှာပဲဆိုပြီးသကာလ သူသည် ကြိုးစားလိုက်ပါတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ကြိုးစားလိုက်တော့ ဝီရိယတွေ ပြင်းထန်နေတာနဲ့ ဒကာသစ် ဝီရိယနဲ့ သမာဓိက မညီပြန်ဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ မညီပြန်တော့လည်း လမ်းသွားရင်း စကြံအတွင်း ဒုက္ခချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာကြွယ် ဘာလွန်နေသလဲ. . .။ (ဝီရိယလွန်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဝီရိယလွန်ပြန်ရင်လည်းမရဘူး

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေလည်း ဝီရိယလွန်နေပြန်ရင်လည်း မရဘူးလို့ မှတ်ရမယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

လိုချင်လွန်းအားကြီးလို့ ဝီရိယလွန်ရင်. . . (မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကို ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ပျက် အနိစ္စ ရှိတဲ့ဆီကို သူ မလွန်-ငါ မသာရအောင် ဒကာသစ်ရေ တွဲလွှတ်ပါ. . .။ (မှန်ပါ့)။ ရိပ်မိပလား. . .။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလိုဆိုလို့ရှိရင် ဝီရိယကလည်း မလွန်စေနဲ့ သမာဓိကလည်း မလွန်စေနဲ့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သူတို့ကတော့ တွဲတော့ တွဲဖက်ပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ တွဲဖက်မှာ တစ်ခုခုလွန်တော့၊ ဝီရိယလွန်တော့ စိတ်က ရမှာမဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ ဥဒ္ဓစ္စဘက်ပြေးတတ်တယ်. . .။ (မှန်ပါဘုရား)။

သမာဓိလွန်ပြန်ရင် ထိနမိဒ္ဓ

သမာဓိလွန်ပြန်တော့လည်း ထိနမိဒ္ဓိဆိုတဲ့ ငိုက်မျဉ်းတဲ့ဘက် ပြေးတတ်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ခုညီအောင်ထားပြီး ဒကာဒကာမတွေက သာသနာတွင်းသားဖြစ်နေရင် ရ, ရမယ်. . .၊ မညီလို့မရတာဘဲဆိုပြီး ညှိပေး. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဒကာကြွယ် အခုပြောတဲ့အချက်တွေဟာ အရေးကြီးတယ်နော်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ လိုချင်လို့ လုပ်ပြန်ပါသော်လည်း၊ လွန်တာ ကျုံ့တာရှိနေရင်လည်း ဆရာက ညှိမပေးလို့ရှိရင် ဒကာကြွယ် နည်းမမှန်လို့ မရတာလည်း ရှိသေးတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အားလုံးတရားနာလာကြတဲ့ ဒကာဒကာမတွေ အားလည်း ထုတ်ကြပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အားထုတ်ကြတဲ့အခါ ဝီရိယလည်း မလွန်စေနဲ့. . . ။ သမာဓိလည်း မလွန်စေနဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သမာဓိလွန်ရင် ငိုက်မျဉ်းတဲ့ဘက်သွားပါတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဝီရိယလွန်ရင် ဥဒ္ဓစ္စဘက်သွားပါတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဥဒ္ဓစ္စဘက်သွားပြန်လည်း မရဘူး၊ ငိုက်မျဉ်းတဲ့ဘက်သွားပြန်ရင်ကော. . . (မရပါဘုရား)၊ မရတော့ သူတို့နှစ်ခုဟာ တစ်ခုခုလွန်ရင် စောင်းတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဝီရိယနဲ့ သမာဓိညီညွတ်ပါစေ

ဒါကြောင့် ဦးမာဒင်တို့လူစုက ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကို ညီအောင် နွားနှစ်ကောင် ကြိုးစုံကိုင်ပြီး မောင်းသလို. . . (မှန်ပါ့)၊ တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဘက်ကိုစုံ၊ သူမသာ ငါမသာ လွတ်ရမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ရိပ်မိပြီလား. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကို သူမသာ. . . ငါမသာဖြစ်ပျက်တဲ့ဆီ လွှတ်ပေး ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပြီလား. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သာသနာတွင်းသားဖြစ်ပေမယ့်လည်း အညှိကလေး လိုနေပြန်တော့လည်း အချိန်ကြာတတ် တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အခုတော့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟာ. . . ဒကာကြီးဦးမာဒင်၊ ဒကာသစ်အားလုံး ဒကာ ဒကာမတို့ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကို ညီနေအောင် ခန္ဓာဖြစ်ပျက်တဲ့ဆီ လွှတ်ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ ခင်ဗျားတို့ရှုတဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါးထဲမှာ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိက ပါပြီးသားဖြစ်နေ တယ်. . ။ (မှန်ပါ့)။

သဒ္ဓါနဲ့ ပညာညီညွတ်ပါစေ

နောက်တစ်ခါ ညီညွတ်ဖို့ရာက သဒ္ဓါဆိုတဲ့ သဒ္ဓါ တရားရှိလို့ ဒီအလုပ် လုပ်တာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဒ္ဓါနဲ့ပညာ နဲ့ကိုလည်း ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ညီနေအောင် လွှတ်ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

သဒ္ဓါနဲ့ပညာကို. . . (ညီနေအောင် လွှတ်ရပါမယ်)၊ ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီကိုနော်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဒ္ဓါပညာ ဘာလုပ်မလဲ. . . ။ (ညီအောင်လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။

ညီအောင်လွှတ်လိုက်ပါ၊ သဒ္ဓါလွန်ပြန်တော့လည်း ဒကာဒကာမတို့ သဒ္ဓါလွန်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်လည်း ဟိုဘက်ကို သွားတတ်တယ်ဆိုတာ ဆိုးရွားပါတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ တဏှာဘက်ပြေးသွားတယ်။ (မှန်ပါ့)၊ ဘုရားကို ကြည်ညိုပါတယ်. . . ကြည်ညိုပါတယ်ဆိုပြီး ခင်တဲ့ဘက် ပြေးသွားတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒါလည်း မကောင်းဘူး. . . ။ (မှန်လှပါ)

ပညာလွန်ပြန်တော့လည်း၊ အတွေးအဆပညာက ထက်မြက်ပြန်တော့လည်း ကောက်ကျစ်တဲ့ဘက် ပြေးတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . . ။ (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သဒ္ဓါနဲ့ပညာကိုလည်း သဒ္ဓါက ယုံကြည်ကြရမယ်ဆိုတာ ယုံကြည်မှ. . . (မှန်ပါ့)၊ ပညာကလည်း အင်း. . . ဆိုက်ခနဲ ဆိုက်ခနဲ ဖြစ်ပျက်နဲ့ ကိုက်အောင်လုပ်ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ သစ္စာနဲ့ပညာ ညီပြန်လို့ရှိရင်လည်း ဒကာကြွယ်၊ ဦးမာဒင်တို့လိုက်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကိုလည်း ညီညွတ်အောင်လွှတ်ပါ၊ သဒ္ဓါနဲ့ပညာကိုလည်း. . . (ညီညွတ်အောင် လွှတ်ရပါမယ်ဘုရား)၊ ဘယ်ဟာကို လွှတ်ရမှာပါလိမ့်. . . (ဖြစ်ပျက်ဆီလွှတ်ရမှာပါဘုရား)၊ ဒကာသစ် နေရာကျပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိ ညီညွတ်အောင် လုပ်ပါ

ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီကို ဦးမာဒင်ရေ. . . ဒီလေးခု စုံလွှတ်ရမယ်. . . (မှန်ပါ့)၊ စုံလွှတ်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ပညာ မလွန်တော့လည်း ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ သဘောတရား ဝင်ခွင့်မရဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒါကြောင့် သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိကိုဖြင့် ဣန္ဒြေညီညွတ်အောင်လုပ်၊ ဒါပါ ပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ပါရမီပြည့်စုံပြီးသားဟာလည်း ညှိပေး မယ့် ဆရာသမား ကင်းပြန့်လို့ရှိရင်လည်း ဒကာသစ်ရေ. . . အချိန်နှောင်းသွားတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

တစ်ခါတည်းခရီးပေါက်ဖို့ပြောနေတာ

အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဒီနေ့ပြောတဲ့စကားဟာ အလုပ်သမားမှာ တစ်ခါတည်း ခရီးပေါက်ဖို့ ပြောနေတယ် လို့ မှတ်ရမယ်. . .။ (မှန်လှပါ)၊ အလုပ်သမားမှာ. . . (ခရီး ပေါက်ဖို့ ပြောနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါ. . . ခရီးဟာ ကန့်လန့်ဖြစ်တာတွေ ဒကာကြွယ် ဖော်ပြနေတယ်။ (မှန်လှဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ ခရီးဖော် သူတို့ မဖြောင့်လို့ မဂ္ဂင်လမ်းပေါ် မရောက်ဘဲနေမှာ

စိုးလို့ ပြောနေတယ်။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါကြပလား. . . ။ (ပါ-ပါပြီ)။

အဲ. . . သတိတော့ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ သတိကတော့ဖြင့် သူက ဘယ်တော့မှ လွန်တယ် မရှိဘူး၊ သတိက လိုတာသာရှိတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ တခြားသော တရားများကဲ့သို့ လွန်တယ်လို့ မရှိပါဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ သတိတော့ဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့က မလစ်စေနဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ မလစ်စေနဲ့ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သတိထားမယ်၊ သဒ္ဓါနဲ့ပညာလည်း ညီအောင် လုပ်မယ်၊ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိကော. . . (ညီအောင် လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီငါးခုဆိုလို့ရှိရင် မဂ္ဂင်ငါးပါးညီညွတ်သွားလို့ ရှိရင်ကွာ. . . တဲ့၊ မင်းတို့ ဣန္ဒြေညီတဲ့အတွက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရမရှိပါဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဆိုတော့ ဒကာသစ် သိပ်အားရှိစရာ ကောင်းပါကလား. . . ။ (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဒီအတိုင်း ညှိရမှာနော်. . . ။ (မှန်ပါ)၊ သစ္စာနဲ့ ပညာ ဘာလုပ်ရမလဲ. . . ။ (ညီအောင်ညှိရပါမယ် ဘုရား)၊ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိ (ညီအောင် ညှိရပါ့မယ် ဘုရား)၊ သတိကို ဘယ်တော့မှ မလစ်ရဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေက ဩော် ငါ ပါရမီရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပါရမီက ဆရာဘုန်းကြီး တရားဟောစက ပြောခဲ့ပြီ၊ ပြည့်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တွေ. . . (မှန်ပ့ါ)၊ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဖြစ်ပျက်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို ငါ မမြင်သေးပါလိမ့်မတုံးလို့ တွေးလုံးထုတ်လို့ရှိရင် ဒီလေးခု တစ်ခုခု လွန်နေပါလိမ့်မယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါ)။

ရှင်အာနန္ဒာတစ်ညလုံး အားထုတ်တယ်

အဲဒီတော့ ခုနင်က ရှင်အာနန္ဒာ ပြန်ကောက်လိုက်၊ ရှင်အာနန္ဒာသည် တစ်ညလုံး စင်္ကြံသွားပြီး အားထုတ်တော့ ဦးမာဒင်ရေ. . . ဝီရိယလွန်နေတယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ သမာဓိ က နည်းတယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ထဲ ဩော်. . . မိုးကလည်း လင်းတော့ မယ်၊ မိုးလင်းလို့ရှိရင် ပထမသံဂါယနာတင်ပွဲ ရဟန္တာတွေ ပွဲထဲလည်း သွားရတော့မယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ ငါကလည်း အခု အရဟတ္တဖိုလ် မဆိုက်သေး၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ မရောက်သေး၊ သောတာပန်ကတော့ ရှင်ပုဏ္ဏက ဟောထားလို့ တည်ပြီး ပြီ. . . ။ (မှန်ပ့ါ)။

ဘုရားကတော့ ဗျာဒိတ်ထားခဲ့တယ်၊ မင်းမှာ ပြီးပြီး သား အကြောင်းရှိတယ်၊ မငိုနဲ့တဲ့. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ မင်းငါနဲ့

တွေ့ကတည်းက ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိတယ်ဆိုတာက သေချာနေတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ မသေချာဘူးလား. . .။ (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ပြီးပြီးသားအကြောင်းရှိကြလို့ ဒီလိုဆရာကောင်းနဲ့ ကြုံရတာ

အဲ-ဒီဒကာ ဒကာမတွေမှာလည်း ပြီးပြီးသားအကြောင်းကရှိလို့ဒီသာသနာတော်ကြီးနဲ့ ဒီလို ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ ဒီလိုကြုံလာတာ ဒကာသစ်-ရ ဘာမှ လိုလေသေး မရှိဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ခုနင်က ပြောခဲ့တဲ့ အညှိကလေး မတည့်သေးလို့ ကြာနေကြတာ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘော ကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာကလေး မတည့်သေးလို့လဲ. . . (အညှိကလေး မတည့်သေးလို့ပါဘုရား)၊ အေး. . . ဣန္ဒြေညှိနှိုင်းမှုကလေး တစ်ခုခုလိုနေသေးလို့ ငါ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတာကို ယနေ့ ဖော်ပြနေတာပဲ. . .။ (မှန်ပါ)။

ငါ. . . ဘာဖြစ်နေပါလိမ့်မတုံး၊ ရက်တွေ ကြာလိုက်တာ၊ ဘယ့်နှယ်များ ဖြစ်နေပါလိမ့်မတုံး. . . လို့ ဒကာကြွယ်က စိတ်ပျက်ချင်လည်း ပျက်လိမ့်မယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ မညှိတတ်သေး၍ ဖြစ်ပါတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပ

လား. . . ။ (ရှင်းပါပြီ)၊ အခုညှိတတ်ပလား. . . ။ (ညှိတတ်ပါပြီဘုရား)။

အဲ. . . ဒါကိုလည်း ကြားပေါက် ကြားပေါက် ဦးမာဒင် သတိပေးရတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ မပေးရင် တော်ပါ့မလား. . . ။ (မတော်ပါဘုရား)၊ မတော်ဘူး-တဲ့၊ ဒီဥစ္စာ အလုပ်သမားမှာ တစ်ခါတလေ ဝီရိယလွန်နေ တစ်ခါတလေ သမာဓိက လွန်နေတတ်တော့၊ လွန်နေပြန်တော့လည်း ရက်တွေပုပ်ပြီးသကာလ ဒကာကြွယ်ရေ-ကန့်လန့်ဖြစ်နေတယ်။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပလား။ (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

တရားပေါ်၌ ယုံကြည်မှုရှိပါ

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ သစ္စာဆိုတဲ့ တရားပေါ်၌ ယုံကြည်မှုရှိပြီး ဒီဟာရ, ရမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ "သွာက္ခာတော ဘဂဝတာဓမ္မော = " ဘဂဝတော = မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော = တရားကို။ သွာက္ခာတော = အကောင်းဟောထားတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒီ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဆိုတာ သူများ ဟောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားကိုယ်က ကောင်းစွာ ဟောထားတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ကောင်းကောင်းဟောထားတဲ့ တရားမို့ တို့က မကောင်းလို့လား၊ ဒီဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအလုပ်ဟာ၊

မရသေးတာဟာ တို့ တစ်ခုခုလိုလို့ပဲ၊ ဘုရားကတော့ ကောင်းစွာ ဟောထားတာ၊ အကောင်းဖြစ်ဖို့ ဟောထားတာ၊ နိဗ္ဗာန်ရ, ရမယ်လို့ ဟောထားတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာသစ် ဒီလိုသွားရမယ်နော်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ကဲ. . . ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဝီရိယလွန်နေတယ်ဆိုတာ ပေါ်သွားပြီ. . . ။ (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ရှင်အာနန္ဒာ ဘာလွန်နေပါလိမ့်. . . ။ (ဝီရိယ လွန်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဝီရိယလွန်နေတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီး တို့ ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ထားတော့၊ ကိုင်း-ဝီရိယ ခဏနား ပါဦးမယ်ဆိုပြီး သူစကြံသွားနေတဲ့ ဘေးနားမှာ အိပ်ရာ ညောင်စောင်းကလေးတစ်ခုရှိနေတယ်နော်. . . ။ (မှန်ပါ့ ဘုရား)၊ သို့သော်လည်း သတိကတော့ မလစ်ရဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သတိမလွတ်ဘူး၊ ဒီနေရာ ညောင်စောင်းပေါ် ခဏ တော့ ကျောကလေးလှဲလိုက်ဦးမယ်ဆိုပြီးသကာလ လှဲလိုက် တဲ့အခါမှာ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိက ညီပြီး ထွက်သွားတယ်၊ သဒ္ဓါပညာကလည်း ညီထွက်သွား တယ်. . . ။ (မှန်ပါ)။

ရှင်အာနန္ဒာရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်

အဲဒီမှာ ဝီရိယလျှော့လိုက်တော့၊ ညီပြီးထွက်သွားတော့ သူ ခုတင်ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးနဲ့လည်း လွတ်ခါကလေး. . . (မှန်ပါ့)၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ ခေါင်းနဲ့လည်း မထိသေးဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒီကြားမှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်. . .။ (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ. . . ဒကာ ဒကာမတို့ ညီညွတ်ပြန်တော့လည်း ခဏကလေး. . . (မှန်ပါ့)၊ ကြည့်လေ၊ သူ ညောင်စောင်းပေါ် တင်ပါးကလေးလွှဲပြီး ထိုင်လိုက်တော့ကို ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးနဲ့လည်း လွတ်ကာကလေးရှိသေးတယ်၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ ခေါင်းနဲ့က မထိသေးဘူး၊ ဒီကြားထဲမှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဩော်. . . ညီညွတ်တော့လည်း ခဏကလေးပါကလား။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခု ဒကာသစ်က စဉ်းစားကြည့်တာပေါ့၊ ဒီကြားဆိုတာ အချိန်များသလား. . .။ (မများပါ)၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ လှဲအိပ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ခြေထောက်လည်း မြေကြီးက မလွတ်၊ ခေါင်းအုံးဆီလည်း မရောက်သေးဘူး။ (မှန်ပါ့)၊ မရောက်ခင်တွင် အာသဝေါ ကုန်သွားတယ်လို့ဆိုတော့ ဒကာကြွယ်ရေ ညီညွတ်ပြန်တော့လည်း ခဏကလေးပဲဆိုတာ ဦးမာဒင်မှတ်ရမယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ညီညွတ်ပြန်တော့လည်း၊ ခဏလေးပါ

ဘယ်လိုမှတ်ရမယ်. . . ။ (ညီညွတ်ပြန်တော့လည်း ခဏကလေးပါ)၊ ညီညွတ်ပြန်တော့လည်း ခဏလေးပဲဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ထားတော့၊ ဩော်. . ဒါကလေးဟာလည်း အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကလေးတစ်ခုပါလားဆိုတာ ဦးမာဒင်တို့ မှတ်ရလိမ့်မယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာကြွယ် မှတ်ထိုက် မမှတ်ထိုက်ဗျာ. . . ။ (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အခု ရှင်အာနန္ဒာမှာ တစ်ညလုံးဟာဖြင့် အမောသာဆိုက်ပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက် မပြုနိုင်ဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အခုတော့ ဝီရိယကလေး လျှော့တဲ့ပြီးသကာလ ဒကာဒကာမတို့ ကဲ. . . ခဏနားပါဦးမယ်၊ ဝီရိယနည်းနည်း လျှော့ပါဦးမယ်ဆိုပြီး လျှော့လိုက်တဲ့အချိန်မှာ နဂိုက သမာဓိ ပညာတွေနဲ့သွားပြီး ညီပြန်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရဟန္တာဖြစ်ပုံ တော်တော်ထူးဆန်းတယ်

အဲဒီကဲ့သို့ ညီလိုက်တဲ့အချိန်ကျတော့ ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးနဲ့လည်း လွတ်ကာစ၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ ခေါင်းနဲ့လည်း မထိခင်ကြားမှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်၊ အာသဝေါတွေ ကုန်တယ်

ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ယနေ့ သူ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောရသဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ အလုပ်သမားတွေအတွက်မှာ ဩော်. . . အလုပ်လုပ်တတ်ငြားသော်လည်း ဣန္ဒြေ အညှိက လိုပါသေးကလား. . .။ (မှန်ပါ့)။

ညှိနှိုင်းမှုကလေး. . . (လိုပါတယ်ဘုရား)။ ဒါတွေလည်း သိရတော့၊ ရှင်အာနန္ဒာကို တစ်ခါ နမူနာထုတ်လိုက်ပြန်တော့ ဒကာသစ် ကိုက်သွားတယ်. . .။ (ကိုက်ပါတယ်)၊ သူ နဂိုက ဘယ်သွားနေတာတုံ. . .။ (ဝီရိယလွန်နေတာပါဘုရား)။

အဲ. . . ဝီရိယလွန်ပြီးသကာလနေတော့ ကိုင်း. . . ခဏနားပါဦးမယ်ဆိုတော့ ဝီရိယကလေးက နည်းနည်းလျှော့မသွားဘူးလား. . .။ (လျှော့သွားပါတယ်)၊ သို့သော်လည်း ဖြစ်ပျက်ကိုတော့ သူ လက်မလွှတ်ဘူး. . . (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်ကတော့ လက်မလွှတ်ဘူး ဒကာကြွယ်ရေ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လက်မလွှတ်တော့၊ သတိလည်း အမြဲတမ်းရှိနေတော့၊ ဖြစ်ပျက်လက်မလွှတ်တော့ ဝီရိယကလေးလည်း သူ လျှော့ပြီးသကာလ ခဏကျောခင်းပါဦးမယ်ဆိုတဲ့ အသွား

ကလေး၊ ဒီစိတ်ကူးကလေးပေါ်လိုက်တာ၊ သို့သော် ကမ္ဘာဌာန်းမလွတ်ရဘူး. . . ။ (မှန်ပါ)၊ ဒီတော့ ခြေထောက်နဲ့မြေကြီးနဲ့လည်း လွတ်ကာစ၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ ခေါင်းနဲ့လည်း မထိခင်မှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထဲမှာဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာဟာ တော်တော်ဆန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ-၊ (မှန်ပါ)၊ မဆိုထိုက်ဘူးလား။ (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

တချို့ ထိုင်ရင်းဖြစ်တယ်ဆိုတော့ အင်း. . . ကြာလှပြီ၊ ကြာတဲ့အခါကျတော့ မဂ်ဉာဏ်တွေ အစဉ်အတိုင်း ပေါ်လာလို့ရတာတွေတစ်ပုံကြီးပေါ့ဗျာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သူကတော့ ဒီလိုကို မဟုတ်ဘူး၊ ခပ်ဆန်းဆန်း ဖြစ်နေတော့ ခြေထောက်နဲ့ မြေကြီးလွတ်ကာ၊ ခေါင်းနဲ့ ခေါင်းအုံးနဲ့လည်း မထိမီကြားမှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်လို့ဆိုသဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီကြားထဲမှာ အာသဝေါကုန်သွားတာသည် ခုနင်က ညှိနှိုင်းမှု ညီတဲ့အချိန်ဖြစ်တာပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ညှိနှိုင်းမှုညီတဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်

ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ. . . ။ (ညီတဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်)၊ ညှိနှိုင်းမှုညီတဲ့အချိန်မှာဖြင့် အရေးတကြီး သူ့ကိစ္စပြီးသွားတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ်ရေ၊ ဒါဖြင့် ဒီအရေးဟာ ကြီးသပေါ့ဗျာ (ကြီးပါတယ်)၊ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ တရားပွဲနာကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဖြစ်ပျက်ဆီကို သဒ္ဓါပညာ မလွန်အောင် လွှတ်ပါ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဝီရိယ သမ္မာဓိ ဘယ်သူမှ မလွန်ဘဲနဲ့ ညီညွတ်အောင် လွှတ်ပေးပါ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သတိအမြဲရှိပါစေ

သတိကို ဘယ်အခါကာလမှ မလွှတ်ပါစေနဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဟာ. . . ဘုန်းကြီးက တပည့်တော်တို့ ထိန်းရမှာ တွေက အများကြီး၊ အားထုတ်ရမှာတွေက အများကြီးလို့ ဒီလို မယူပါနဲ့. . . ။ (မှန်ပါ)၊ သူတို့က ရှုလိုက်ကတည်းက ဖြစ်ပျက်ငါးခု စုံဝင်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာသစ်ရေ. . . ရှုလိုက်ကတည်းက ဘာတဲ့တုံး (ငါးခုစလုံးဝင်တယ်)၊ ငါးခုဟာ တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီကို စုံဝင်တာပဲတဲ့၊ သို့သော်လည်း တစ်ခုခု လွန်နေပြန်တော့လည်း ဖြစ်ပျက်တော့ မြင်ပါရဲ့၊ ဝီရိယလွန်နေပြန်တော့လည်း ဣန္ဒြေမမျှလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မဂ္ဂင်ငါးပါးက ရှစ်ပါး ဖြစ်လာဖို့ အရေးဟာ နှောင့်နှေးနေတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . . ။ (ရှင်းပါပြီ)၊ ရှစ်ပါးဖြစ်မှလည်း နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့ရမှာကိုး. . . ။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် စုံဝင်ငြားသော်လည်း သူက ရှေ့က သွားမယ်၊ ငါက နောက်ကလိုက်မယ်ဆိုတော့ စုံတော့ ဝင်ငြားသော်လည်း ရှေ့နောက်ဆွဲနေလို့ရှိရင် ဒကာသစ် ဒီဥစ္စာ တစ်ခုခုလွန်လို့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျရဲ့လား. . .။ (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အဲ. . . ပန်းဆွတ်သလို ဒကာဒကာမတို့ စုံဝင်တဲ့ နွားနှစ်ကောင်စလုံးဟာ ပန်းတိုင်ကို စုံရာက်ပါမှ နေရာကျမယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ချိန်ဖို့အရေးကြီးတယ်

ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတို့ ဩော်. . . လုပ်နည်းနိဿရည်းကလည်း ဆရာမပြ နည်းမကျဆိုသလိုပဲ ဒီအရေးဟာလည်း အလုပ်ခွင်မှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ချိန်ဆဖို့ အရေးဟာ ကြီးပါကလားဆိုတာ ဒကာကြွယ်တို့ ဦးမာဒင်တို့ ပေါ်လာတယ်. . .။ (ပေါ်လာပါတယ်)၊ ရှင်းပြီနော်. . .။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါ ဘာများ ဟောနေပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အလုပ်သမားမှ နားလည်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူမှ နားလည်သတုံး. . .။ အလုပ်သမားမှ နားလည်ပါတယ်ဘုရား။

အလုပ်သမားမဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘုန်းကြီး ပြောနေတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ ဒကာကြွယ် ပြောချင်ပြောကြမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သူမှ နားမလည်ဘဲကိုး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒီတော့ နားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း မှတ်သားထား၊ ကိုယ်လုပ်တော့ ဒီမူလိုက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပေါ့. . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပြီနော်. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နှောင့်နှေးနေတာဘာ့ကြောင့်ပါလိမ့်

ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ပါရမီက ဘယ်လို စဉ်းစားကြမတုံး၊ ပြည့်ပြီးသား. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ပြည့်ပြီးသား နှောင့်နှေးနေတာ ဘာ့ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံး. . . ။ (မညီတတ် လို့ပါဘုရား)၊ ဣန္ဒြေမညီတတ်လို့။

ရှင်အာနန္ဒာ ကြည့်၊ ခုတင်ပေါ် ခဏကလေး တက်လိုက်တာက အကျိုးရှိတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ကဲ. . . ဒကာသစ်မကွာခြားဘူးလား. . . ။ (ကွာခြားပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား. . . ။ (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အေး. . . ဒါကြောင့် တစ်ခါတလေကျတော့ ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကြီးများ တရား အားထုတ်နေတဲ့အခါ၊ သမာဓိလွန်ပြီး ထိနမိဒ္ဓများလာတဲ့ အခါ အမြန်ကြွသွားပြီး ပြောရတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဟေ့. . .

ထိနမိဒ္ဓတွေ လွှန်နေတယ်၊ ဝီရိယတွေ တင်းပေးဦးကွ၊ အံမာ ဦးမာဒင်၊ သွားပြောပေးနေရတယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ အကျိုး စီးပွား အလိုရှိတော်မူတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးကိုဗျ. . . ။ (မှန်ပ့ါ) ကပျာကယာ သွားညှိပေးရတယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါဘုရား)။

ဒီလို ညှိပေးရတဲ့ ဝတ္ထုသက်သေသာကေတွေ ဒကာ ကြွယ် ပြည့်နေတယ်. . . ။ (မှန်ပ့ါ)။

အဲဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဒီနေ့ အရေးဟာဖြင့် အလုပ်သမားအတွက်မှာ သတိထားရမည့် အချက်တွေချည့် ပြောနေတာပဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာသစ် ကောင်းကောင်းပေါ်သွားပြီ. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ မပေါ်သေးဘူး လား. . . ။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အလုပ်သင်နေတဲ့တရား

နောက်က ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်ကို ကယ်တင် ချင်လို့ရှိရင်လည်း ကိုယ့်ကို သနားကြလို့ရှိရင်၊ ဒီညှိလုံးကလေး တွေနဲ့ အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနား လို့ အပါယ်လေးပါးထဲမှ ဆွဲတင်လိုက်တာပဲ. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ ဒုက္ခဝဋ်ထဲမှ ဆွဲတင်လိုက်တာပဲ. . . ။ (မှန်ပ့ါ)၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ဆီကို ပို့လိုက်တာပဲ. . . ။ (မှန်ပ့ါ)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာကြွယ် လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ ဆိုတာလည်း တိုက်တွန်းရတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ညီတတ်ပါစေ ဆိုတာကိုလည်း တိုက်တွန်းရတယ်။ (မှန်ပါ့)၊ ဦးမာဒင် အရေး မကြီးဘူးလား. . . ။ (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ဒါက ရှေ့ပိုင်းမှာ အလုပ်သင်နေ တယ်ဆိုတာ ဒကာကြွယ် မှတ်လိုက်ပေတော့. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ကဲ. . . ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မနေ့က ဝတ္ထု ဆက်ကြစို့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ မနေ့က ရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ ရှင်ပုဏ္ဏ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်ပုဏ္ဏက ဦးမာဒင်,ရေ အမေးခံသမား၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာက အမေးသမား. . . ။ (မှန်ပါ) အားလုံးတော့ဖြင့် ဒကာကြွယ်က မှတ်လိုက်၊ ရဟန္တာနှစ်ပါး မေးမြန်းတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . . ။ (ကျပါပြီ)။

အားလုံးကတော့ ဘာတဲ့. . . ။ (ရဟန္တာနှစ်ပါး မေးမြန်းတာပါဘုရား)၊ ဩော်. . . သူတို့မေးနေတာကဖြင့် ဒီဘက်အမေး ကိုယ်တော်ကြီးကလည်း ပညာအရာ ဧတဒဂ် ရ. . . (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဟိုကလည်း သူတစ်ပါးချွတ်ဖို့ စရိုက် ဖမ်းတဲ့နေရာမှာ၊ သူတစ်ပါးကို တရားဟောချွတ်နိုင်တဲ့နေရာ မှာ သူကလည်း ဧတဒဂ်ရပဲ. . . (မှန်ပါ့)၊ ရဟန္တာနှစ်ပါးပဲ၊ သူ့ဂုဏ်ထူးနဲ့သူ ရှိကြတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

နောက်သူတွေလမ်းလွဲမှာစိုးလို့

အဲဒီနှစ်ပါး မေး-ဖြေနေတာသည် ဒကာကြွယ်၊ ရေ. . . ရောက်ပြီးသားလမ်းကို နှစ်ပါးစလုံးသိပြီးသား. . .။ (မှန်ပါ့)၊ မဂ္ဂင်လမ်းကို နှစ်ပါးစလုံးရောက်လို့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ချည့်ပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဘယ်အတွက် ကြောင့် ဒီကိုယ်တော် နှစ်ပါးကလည်း ဒီအမေးနဲ့ ဒီအဖြေ လုပ်နေပါလိမ့်မတုံး. . . လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဒကာ ဒကာမတို့ နောင်လာနောက်သားများ လမ်းလွဲမှာစိုးလို့. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်. . .။ (နောင်လာနောက်သားများ လမ်းလွဲမှာစိုးလို့ပါဘုရား)၊ ဒကာသစ် ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ အရေးပေါ့ဗျာ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ကျုပ်တို့က နောင်လာနောက်သားဖြစ်နေတော့ ဒကာကြွယ် ကျန်ရစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၏ ဝိပဿနာအလုပ်၊ ဝါသနာပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၏ အရေး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် သနားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏. . . (အရေးပါဘုရား)၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေတဲ့အထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်. . .။ (အရေးပါဘုရား)၊ အရေးပဲလို့ဆိုတာ သေသေ ချာချာမှတ်ပေတော့မှ ဦးမာဒင်ရေ အားရှိစရာ ဘယ်လောက် ကောင်းတယ်. . .။ (မှန်လှပါ့)၊ ကိုယ်တော်ကြီးတွေ ကရုဏာ ဟာ နှစ်ပါးစလုံး သေးသလား. . .။ (မသေးပါဘုရား)။

လမ်းမှန်ရစ်ကြပါစေ

အင်မတန်မှ ကျုပ်တို့အပေါ် နောင်လာနောက်သား တွေဖြင့် တို့အမေး-အဖြေကြည့်ပြီးသကာလ လမ်းမှန်ရစ်ကြ ပါစေဆိုတဲ့ စိတ်ထားသည် ဒကာကြွယ် တယ်ပြင်းပြ ပါလား. . .။ (ပြင်းပြပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ပြောကြပါစို့. . . တဲ့. . .၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာက အင်မတန် တွေ့ချင်နေတုန်းပဲ တွေ့ရပါတယ်. .။ (မှန်ပါ့)၊ တွေ့တော့ ဘယ်နေရာမှာ သွားတွေ့သတုံးဆိုတော့ ဘုရားရှေ့မှာတော့ဖြင့် မတွေ့ရပါဘူး။

ရှင်ပုဏ္ဏ

ပုဏ္ဏက သူဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်စရာရှိတာ လျှောက်၊ ဘုရားက ဟောစရာရှိတာ ဟောပြီးသကာလ၊ ဘုရားက ဝမ်းမြောက်ကြောင်းတွေ ပြောပြီးသကာလ သူက အန္ဓဝနဆိုတဲ့ သုသာန်တောထဲ သွားတဲ့အခါမှာ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏ တပည့်တစ်ပါးက အရှင်ဘုရား. . . အရှင်ဘုရား နေ့တိုင်း တောင့်တ,နေတဲ့ ရှင်ပုဏ္ဏဟာ ဘုရားအခု အန္ဓဝန တောသို့ သွားပါတယ်။

အို. . . ငါ အင်မတန်တွေ့ချင်နေတာ လိုက်မှပဲဆိုပြီး နေကထိုင်ကလေး ကပျာကယာယူတဲ့ပြီး ဒကာကြွယ် နောက်က လိုက်တယ်. . .။ (မှန်လှပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတဲ့နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုနေကြတယ်

နောက်ကလိုက်တော့ ဟိုကိုယ်တော်က ရှေ့ကသွား၊ ဒီကိုယ်တော်က နောက်ကလိုက်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဟိုကျတော့ ရှင်ပုဏ္ဏက သစ်ပင်တစ်ပင်ရင်းမှာ ဖလသမာပတ်ဝင်စားနေလိုက်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟာ. . . ဒီအချိန်သွားလို့ မတော်သေးပါလား၊ ငါလည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေမှပဲဆိုပြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာက သစ်ပင်တစ်ပင်ရင်းမှာပဲ ဖြစ်ပျက်တွေရှုပြီး ဖြစ်ပျက်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေကြတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပြီနော်. . .။ (ပါပါပြီဘုရား)၊ ဖလသမာပတ်ဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ဆုံးတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်လှည့်နေတာကို မှတ်လိုက်စမ်း. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဖလသမာပတ်ဆိုတာ

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို. . . (ဉာဏ်လှည့်နေတာပါဘုရား)၊ အဲဒါ ဘာခေါ်ကြမယ်. . .။ (ဖလသမာပတ်ပါ (ဘုရား)။

ဩော်. . . ဖလသမာပတ်ဆိုတာ ဒါပဲကိုးဆိုတာ ဘယ့်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ကို အမြင်အားဖြင့် ရောက်ရတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ဖြင့် မချုပ်

သေးလို့ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာက မရောက်သေးဘူးပေါ့ ဗျာ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ အမြင်အားဖြင့်တော့. . . (ရောက်ပါပြီ ဘုရား)။

ရောက်နေတော့ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ မြင်ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို သူတို့ အာရုံပြုနေလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်ဝိတက်မှ မလာတော့ဘူး၊ ဘယ်ကိစ္စတွေမှ အရှုပ်အပွေမရှိဘူး၊ သပိတ်ဆေးစရာ၊ သင်္ကန်းခေါက်စရာ ကိစ္စတွေတောင်မှ သူတို့က အလိုမရှိ တော့ဘူး. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ

အဲဒါနဲ့ ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေကြတဲ့ အချိန်မှာ ညနေကျလာတော့ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားရာ မှ ထ,ပြီးလာတဲ့အချိန်မှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အနားသွားပြီး သကာလ၊ အလ္လာပသလ္လာပ ပြောပြီးသကာလ၊ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နည်းယူပြီးသကာလ မည်သူပဲ ကျင့်ကျင့်၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တာ မဟုတ်လား လို့ မေးတယ်နော်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သီလစင်ကြယ်အောင်ကျင့်နေတာ

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တာမဟုတ်လားလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးဘုရား. . . တဲ့။

ဒါဖြင့်ကွာ. . . တဲ့၊ ဘုရားက သီလကို အရင် စင်ကြယ်အောင် ကျင့်လို့ဆိုတော့ အဲဒါကတော့ နိဗ္ဗာန်အကျိုး ငှာ ကျင့်တာ မဟုတ်ဘူးလား. . . တဲ့၊ မဟုတ်သေးပါဘူး ဘုရားလို့ပဲ ဖြေလိုက်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းသည် ဒကာဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဝေးနေသေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြတယ်. . . ။ (ပြပါတယ်ဘုရား)၊ ရှင်းပြီးနော်. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သမာဓိအလုပ်တွေလုပ်နေတာ

ဒါဖြင့် ဘုရားတဲ့၊ သမာဓိအလုပ်တွေ လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာကျင့်တာ မဟုတ်ဘူးလား လို့ မေးပြန်တော့ မဟုတ်သေးပါဘူးဘုရား. . . တဲ့။ (မှန်ပါ့)။

ဒီလိုနဲ့ ဖြေလိုက်တာ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ရောက်သွားတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ မနေ့က ဟောပြီးသားမို့ ဒကာသစ် ချုံးလိုက်ပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

မဂ်ဆိုက်တဲ့အလုပ်ဟာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာကျင့်တာလား

ဒီလိုနဲ့ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ ရောက်သွားပြီ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ မဂ်ဆိုက်သွားပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒီမဂ်ဆိုက်တဲ့ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိအလုပ်ဟာ နိဗ္ဗာန်

အကျိုးငှာ ကျင့်တာမဟုတ်ဘူးလားဆိုတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးဘုရား. . . တဲ့။ (မှန်ပါ့)။

ဘုရားထံ ကျင့်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သီလဝိသုဒ္ဓိကျင့်တာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မဟုတ်ဘူးလားဆိုတော့ မင်းက မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ နောက်ဆုံးပိတ် ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟာလည်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မဟုတ်ဘူးလားဆိုတော့ မင်းကမဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဘာလုပ်ဖို့ကျင့်ကြတာတုံး

နို့. . . ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ဖို့ ကျင့်ကြတာတုံးလို့မေးတော့ ဥပါဒါန်မစွဲတဲ့. . . နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာသာ ကျင့်ကြတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပြီ. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဥပါဒါန်မစွဲတဲ့. . . (နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်ကြတာပါဘုရား)၊ အဲ. . . နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဥပါဒါန်ချုပ်မှရောက်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ. . . (ဥပါဒါန်ချုပ်မှရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အေး. . . ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရှိတုန်းက ဟောထားတာတွေ၊ ဒကာကြွယ်တို့ မှတ်မိပါလိမ့်မယ်နော်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဤခန္ဓာစွန့်ပြီး နောက်ခန္ဓာ ဥပါဒါန်မစွဲရင် ခန္ဓာမရဘူးတဲ့။ (မှန်ပါ့)၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ ပေါ့တာပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဤခန္ဓာစွန့်ပြီး နောက်ခန္ဓာဥပါဒါန်ပြုတ်ရင် ဘာတဲ့ဗျာ. . .။ (နိဗ္ဗာန်ရတာပါဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ရတာပဲဆိုတာ ပေါ်ကြပလား. . .။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အေး. . . ဒါ့ကြောင့် ဥပါဒါန်ပြုတ်ဖို့အရေးဟာလည်း ကျုပ်တို့ ဒါ့ကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဦးမာဒင် ခဏခဏ ပြရတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဟ. . . တဏှာ ချုပ်အောင်လုပ်ပါဟဆိုတာ ဥပါဒါန်က ချုပ်မသွားဘူးလား. . .။ (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဥပါဒါန်ခိုင်းတာကို ကံကလုပ်ရတာ

အဲ. . . ချုပ်တော့ နောက်ခန္ဓာဆိုတာ ဥပါဒါန်က လုပ်တာကိုး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဥပါဒါန်မရှိရင် ကံက သူ့ချည်း သက်သက် ငါ့ဟာငါ လုပ်မယ်လို့ ဖြစ်သေးရဲ့လား. . .။ (မဖြစ်ပါဘုရား)၊ ဥပါဒါန် လက်ညှိုးညွှန်ရာကို ဒကာကြွယ် ကံကလုပ်ရတာ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . .။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ကံကောင်းလို့ လူဖြစ်တယ်၊ ကံမကောင်းလို့ ခွေးဖြစ်တယ်၊ ကံကချည်းလုပ်တယ် ထင်နေတယ်၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဥပါဒါန် လက်ညှိုးညွှန်ရာက ကံက လုပ်ရတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပလား. . . ။ (ပါပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက လက်ညှိုးညွှန်ရာ ကံလုပ်သတုံး. . . ။ (ဥပါဒါန် လက်ညှိုးညွှန်ရာ ကံက လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဘယ်သူက ဆရာ၊ ဘယ်သူက တပည့်ပါလိမ့်. . . ။ (ဥပါဒါန်က ဆရာ၊ ကံက တပည့်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်က ပြဋ္ဌာန်းတယ်၊ ကံက မပြဋ္ဌာန်း၊ (မှန်ပါ့)၊ ဥပါဒါန်ချုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကံလုပ်စရာအတွက် ပေါ်သေးရဲ့လား. . . ။ (မပေါ်ပါဘုရား)။

ဥပါဒါန်ချုပ်ရာသည်နိဗ္ဗာန်

အဲဒါကြောင့် ဥပါဒါန်ချုပ်ရာကို နိဗ္ဗာန်လို့ ရှင်ပုဏ္ဏကဖြေလိုက်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

မြတ်စွာဘုရားထံ ကျင့်တဲ့အကျင့်ဟူသ၍ သည်ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ သီလသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နို့. . . ဘယ်အကျိုးငှာ အားလုံးကျင့်နေကြတာ ဆို. ... အို. . . ဥပါဒါန်ချုပ်၍ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ကျင့်နေကြတာ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မင်းဟာ ရှင်းပါဦးကွာလို့ ပြောတဲ့အခါကျတော့ တပည့်တော် ရှင်းရပါမယ်တဲ့၊ ဥပမာ မယ်သီလဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ သီလစင်ကြယ်အောင်လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိကြတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာဆိုရင်

အဲဒီသီလစင်ကြယ်အောင်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို နိဗ္ဗာန်လို့ ဆိုကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ပုထုဇန်ဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေမှာပဲ. . .။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

သမထလုပ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တိုတိုသွားကြစို့၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတယ်လို့ မဆိုရပေဘူးလား. . .။ (ဆိုရမည့်အဓိပ္ပာယ်ရောက်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် မဂ်ဉာဏ်ရနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတယ်လို့ မဆိုပါဦး. . . တဲ့၊ မဂ်ဉာဏ်တောင်မှ ဦးမာဒင် သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ ဖြစ်ပျက်သင်္ခါတတရားပါ. . (မှန်ပါဘုရား)။

မဂ်ဉာဏ်ဟာ (ဖြစ်ပျက်သင်္ခါတတရားပါ)၊ ဖြစ်ပျက်သင်္ခါတဖြစ်ပါတယ်တဲ့၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ဖို့အောင်လည်း အတော်ပြုပြင်မနေရဘူးလား. . (ပြုပြင်ရပါတယ်)၊ ပြီးတော့လည်း ဖြစ်ပျက်မသွားဘူးလား. . (သွားပါတယ်)၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်အောင်ကော မပြုပြင်ရဘူးလား. . . ။ (ပြုပြင်ရပါတယ်)၊ ပြီးတော့ ဘာတဲ့. . . ။ (ဖြစ်ပျက်သွားပါတယ်)။

ဒါဖြင့် သင်္ခါတတရားတွေဆိုတော့ အခ်ံတနိဗ္ဗာန်အတွက်နဲ့ သူ မဆိုင်ဘူး. . . ။ (မဆိုင်ပါ)၊ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုလို့ တော်ပ့ါမလား. . . ။ (မတော်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကွာတဲ့-ဘယ်အကျိုးငှာ ကျင့်တာတုံးဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥပါဒါန်ချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာလို့ တပည့်တော်က ဖြေပါတယ်တဲ့. . . ။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား. . . ။ (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဥပါဒါန်ချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာကျင့်တာ

ဘယ်အကျိုးငှာကျင့်တာတုံး၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဥပါဒါန်ချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တာပါလို့ တပည့်တော်က ဖြေပါတယ်တဲ့. . . ။ (မှန်ပ့ါ)။

ဒါဖြင့် ဟုတ်ပြီပေါ့. . . မင်းဟာက. . . နို့မဟုတ်လို့ ရှိရင်ပုထုဇန်တွေလည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကုန်မှာပဲဆိုလို့ရှိရင်၊ သမထအလုပ်လုပ်နေတာ နိဗ္ဗာန်ပဲ ဆိုလို့ရှိရင် လွဲကုန်လိမ့်မယ်ပေါ့. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက သဘောကျတယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မင်းဟာက္ဂာတဲ့၊ ဒါတွေ အလကားပဲလားတဲ့၊ သီလဖြူစင်အောင် လုပ်နေတာလည်း နိဗ္ဗာန်နဲ့ မဆိုင်သေးဘူး၊ အလကားပဲလားလို့ဆိုတော့ အလကားတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရားတဲ့. . .။ (မှန်ပါ)။

တစ်ခုနဲ့တစ်ခုတော့ ကျေးဇူးပြုတယ်။

ဒကာ ဒကာမတို့ အလကားတော့ မဟုတ်ဘူးတဲ့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ အလကားမဟုတ်ပုံကလေး ဒကာ ဒကာမတွေက ရှင်းဖို့ အရေးကြီးတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

အလကား မဟုတ်ပုံကလေးဆိုတော့ကိုတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ သီလကို ဖြူစင်အောင်ကျင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သြော်. . . ငါသည်ကားလို့ဆိုရင်၊ သီလဖြူစင်လို့ရှိရင် သမာဓိအလုပ်. . . လုပ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ထားရှိတယ်တဲ့။ (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် သီလဝိသုဒ္ဓိ သီလဖြူစင်မှ သမာဓိအလုပ်လုပ်လို့ရတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒီတော့ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကျေးဇူးမပြုဘူးလား. . .။ (ပြုပါတယ်)၊ နိဗ္ဗာန်တော့ ပါသလား. . . (မပါပါ)၊ အဲ-ဒါလောက် ကျေးဇူးရှိတာဘုရား. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား. . .။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သီလက သမာဓိ ကျေးဇူးပြုတာဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သေးဘူးတဲ့. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဒကာကြွယ်ပေါ်ပြီနော်. . .။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သီလဝိသုဒ္ဓိဟာ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှာပေါ့ဗျာ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ရုပ်နာမ်ခွဲတဲ့သမ္မာဒိဋ္ဌိအကျိုးငှာ. . . (မှန်ပါ့)၊ ရုပ်နာမ်ခွဲတဲ့အခါသမ္မာဒိဋ္ဌိရှိတဲ့ ရုပ်နာမ်ခွဲတဲ့အခါ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်ပါတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကလည်း ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှာ. . . (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

တစ်ခါ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေက မရှင်းဘဲနေမှာစိုးလို့ နာမ်ရုပ်ခွဲတာ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိပါပဲ. . .။ (မှန်ပါ)။

ကဲ. . . ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိက ဘယ်ကျေးဇူးပြုသတုံးဆိုတော့ ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိ. . .

အကြောင်း အကျိုးသာရှိတယ်ဆိုတဲ့ နားလည်မှုကို ဒိဋ္ဌိ စင်ကြယ်ပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အကြားအမြင်နဲ့ စင်ကြယ်ပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ ယုံမှားခြင်း ဖျောက်နိုင်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘော ကျပလား. . . ။ (ကျပါပြီ)။

အကြားအမြင် စင်ကြယ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်မှ. . . ။ (ယုံမှားခြင်း ဖျောက်နိုင်ပါတယ်)၊ ဟော. . . လေးခုပြီး သွားပြီ၊ မပြီးသေးဘူးလား. . . ။ (ပြီးပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီးတဲ့၊ ဒါဖြင့် ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ယုံမှားခြင်းကင်းတော့မှ ဖြစ်ပျက်တွေ ကျင့်တယ်၊ ကျင့်တော့ အရောင်အဆင်းအလင်းတွေ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ပီတိကလေးတွေ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ လာတတ်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒါကို မဂ်ထင်နေမှာစိုးလို့ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိကိုပြောတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒါက ယုံမှားခြင်းကင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှလည်း ဒီမဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိက ဖြစ်နိုင်တာ ကိုး. . . ။ (မှန်ပါ့)။

နိဗ္ဗာန်တော့ တိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘူး

ဒီလိုတော့ ကျေးဇူးများတယ်ဘုရား. . . တဲ့၊ နိဗ္ဗာန် တော့တိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘူးတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပ လား. . . ။ (ပါပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် မဂ္ဂါ မဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိက လည်း ဘယ်များ ကျေးဇူးပြုသတုံးကွဆိုတော့ အို. . . တပည့်တော်တို့ ဘင်္ဂဘယ၊ အာဒီနဝ၊ နိဗ္ဗိန္ဒဆိုတဲ့ ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိကို သွားပြီး သူက ကျေးဇူးပြုတယ်ဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်တော့ မရောက်သေးဘူးတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာတော့ မဟုတ်သေးဘူးတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ တစ်ခုချင်း ကျေးဇူးပြုသွားတာပါတဲ့၊ ရှင်းပလား. . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိကလည်း ဉာဏ် စဉ်တွေ တက်ပြီးသကာလ နေပြောသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လည်း မမြင်ရသေးဘူး၊ ရောက်လည်း မရောက်သေး ဘူး. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နောက်ကျလာတဲ့အခါကျတော့ မဂ်ဉာဏ်ဆိုတာ ပေါ်လာနေတယ်နော်၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ ဉာဏ် စင်ကြယ်သွားပြီး. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဉာဏ်စင်ကြယ်သွားတဲ့ တရား အဲဒါ နိဗ္ဗာန်လားလို့ မေးတော့ သူကလည်း ဖြစ်ပျက် ပဲ ရှိနေတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝိသုဒ္ဓိ (၇) ပါး သည် နိဗ္ဗာန်လား

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါးသည် နိဗ္ဗာန်လား မေးရင် ဘယ့်နှယ်ဖြေကြမလဲ. . .။ (မဟုတ်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဆင့်အားဖြင့် ကူညီပြီး ကျေးဇူးပြုကြောင်းတရား. .။ (မှန်ပါ့)။

အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် (ကူညီပြီး ကျေးဇူးပြုကြောင်းတရားပါဘုရား)။

ကျေးဇူးပြုကြောင်းတရားဆိုတာ ၁-က ၂-ကိုပေါ့ဗျာ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ၂-က ၃-ကို၊ ၃-က. . . (၄-ကိုပါ)၊ ၄-က (၅-ကိုပါ)၊ ၅-က. . . (၆-ကိုပါ)။ ၆-က (၇-ကိုပါဘုရား)။

အဲ. . အဲဒီကနေမှ ဆက်မှသာလျှင် ဟိုဘက် နိဗ္ဗာန်ကိုးဗျ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ကိုအဆင့်ဆင့်ကျေးဇူးပြုတဲ့တရား

ဒါနဲ့ရှင်သာရိပုတ္တရာက သဘောကျသွားတယ်၊ အင်း. . . မင်းကလည်း ဉာဏ်ထက်ပါပေကွာ၊ ဒါတွေ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ တို့ ဘုရားဆီ ကျင့်တော့လည်း ဒီအကျင့်တွေ ကျင့်ရတာပဲကွတဲ့. . .၊ တို့ ဒါတွေကို နဂိုက နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လို့ ထင်တော့ ထင်ခဲ့တယ်၊ စင်စစ်

တော့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အဆင့်ဆင့် ကျေးဇူးပြုတဲ့တရား၊ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရှင်းပြီကွာတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက တာဝန်ခံတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော်လည်း ဘုရားတဲ့၊ အရှင်ဘုရား ရှင်းသည် ထက်ရှင်းအောင် "ဥပမာယ ပိမေ ကစ္စေ ဝိညူ ပုရိသာ ဘာသူ တဿ အတ္ထံ အာဇာနန္တိ" တပည့်တော် ဥပမာ ကလေးတစ်ခုဆောင်ပြလို့ရှိရင် အရှင်ဘုရားပိုပြီး ရှင်းမယ်တဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဥပမာဆောင်ပြရင်. . . (ပိုရှင်းမှာပါ)၊ ပိုရှင်းမယ်တဲ့ အဲဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားသည် ဥပမာကလေးတစ်ခု နားထောင်စမ်းပါတဲ့၊ ရှင်ပုဏ္ဏက ပြောပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သာဝတ္ထိပြည်မှာ ပသေနဒီကောသမင်းကြီးရှိတယ်တဲ့၊ ကိစ္စတစ်ခုရှိတာနဲ့ သာကေတကို သွားတယ်တဲ့၊ သူ့အမျိုးသူ့အဆွေတွေရှိတဲ့ သာကေတမြို့သွားတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သာဝတ္ထိပြည်က၊ သာကေတမြို့ကိုသွားတယ်

အဲဒီတော့ ဒီသာကေတမြို့ကလည်းတဲ့ ခုနစ်ယူဇနာ ဝေးတယ်လို့ ထားပါတဲ့. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒါ ရှေးက

မော်တော်ကားခေတ်၊ လေယာဉ်ပျံခေတ်ကလည်း မဟုတ်တော့ သူက ပြောရှာတယ်၊ မြင်းရထားတစ်ခုကို စီးတယ်၊ သာဝတ္ထိပြည်ကနေ စီးသွားတော့ တစ်ယူဇနာပြည့်တဲ့အခါ ဒီမြင်းက မသွားနိုင်၊ မလာနိုင်တော့ ဟိုဘက်က မြင်းလှည်းကနေပြီး ဆက်ပြီး ကြိုရတယ်၊ ဒီလိုပဲ ခုနစ်ဆက်ပြည့်အောင် ကြိုရတယ် ဆိုကြပါစို့. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခုနစ်ဆက် ကြိုကြိုပြီး မြင်းလှည်းတွေ ပြောင်းပြောင်း-ပြောင်းပြောင်း စီးသွားတော့ ဒကာသစ် ခုနစ် ခုမြောက် လှည်းကဆင်းလိုက်တော့ သာကေတမရောက်ဘူးလား. . . ။ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

တစ်ယူဇနာမှာတစ်ခါလဲတယ်

အဲဒီတော့ကို မြင်းရထားခုနစ်စင်းနဲ့ တစ်ယူဇနာမှာ တစ်ခါလဲ၊ တစ်ယူဇနာမှာ တစ်ခါလဲဆိုတော့ ခုနစ် ယူဇနာကျတော့ ခုနစ်ခါလဲရတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ခုနစ်ခါလဲလို့ ဆင်းတော့မှ သာကေတဆိုတဲ့ သူဆွေမျိုးရှိတဲ့ နေရာ ရောက်ပါတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဆွေမျိုးတွေက မေးကြတယ်ဘုရားတဲ့၊ အရှင်မင်းကြီး အခုရထားနဲ့ပဲ ရောက်လာသလားလို့ မေးကြတယ်. . . (မှန်ပါ့)၊ မေးကြတော့ သူ အမှန်ဖြေရလို့ရှိရင်ဖြင့်

ဩော်. . . သာဝတ္ထိပြည်က ထွက်တဲ့အခါမှာ တစ်ယူဇနာ မြင်းလှည်း တစ်ခါစီးခဲ့ရပါတယ်၊ နောက် ဆင်းရပါတယ်. . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ နောက် တစ်ယူဇနာ တစ်လှည်းစီးရပါတယ်၊ နောက် ဆင်းရပါတယ်လို့ သူ ခုနစ်ခါ ဖြေမှာပဲတဲ့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒီအတိုင်းပါပဲတဲ့ ဒကာကြွယ်ရ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိက ဆင်းပြီး စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ တက်ရမှာပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဆင်းပြီး ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတက်ဖို့ပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိရထားပေါ် စီးပြီးသကာလ ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိရထားတက်ဖို့ပါပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ကဲ. . . ဒကာကြွယ် ရိပ်မိပလား. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိက ဆင်းတဲ့ အခါကျတော့မှ သူ့သာကေတမြို့နဲ့တူတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ တယ်။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဆင့်ဆင့်ပို့လို့ရောက်လာတာ

အဲဒီတော့ သာကေတမြို့ရောက်တဲ့အခါ ဆွေတွေ မျိုးတွေက မေးကြတယ်၊ အရှင်မင်းကြီး ဒီရထားနဲ့ပဲ ဒီရထား နဲ့ပဲ ရောက်လာသလားလို့မေးရင် ဒီရထားနဲ့တော့ ရောက်

လာတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ အဆင့်ဆင့်ပို့လို့ ရောက်လာတာ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်. . .။ (အဆင့်ဆင့်ပို့လို့ ရောက်လာတာပါ)၊ သဘောပါကြပလား. . .။ (ပါပါပြီ)၊ ဘယ်လိုနဲ့ ရောက်လာကြသတုံး. . .။ (အဆင့်ဆင့် ပို့လိုက်လို့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီရထားတွေသည် ဒကာဒကာမတို့ ခုနင်က သာကေတပြည်နဲ့တူတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ဖို့ရာသည်ကားလို့ ဆိုရင် သူတို့က အဆင့်ဆင့်ကျေးဇူးပြုမှုသာရှိတယ်၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဘူး. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဆင့်ဆင့် (ကျေးဇူးပြုမှုသာရှိပါတယ်၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်တော့ မဟုတ်ဘူး. . .။ (မှန်ပါ့)၊ နိဗ္ဗာန်က သာကေတနဲ့တူတယ်၊ ဒါတွေဟာ ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါးက ဦးမာဒင်ရထားခုနစ်စင်းနဲ့ တူတယ်၊ (မှန်ပါ့)၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တူပါတယ်. . (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သာကေတမြို့က ဘာနဲ့ တူပါလိမ့်. . .။ (နိဗ္ဗာန်နဲ့တူပါတယ်)၊ ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါးက. . . (ရထားခုနစ်စင်းနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)။

ရထားခုနစ်စင်းကိုပြောင်းစီးတဲ့ ပဿေနဒီကောသလ မင်းကြီးနဲ့ ဘာနဲ့ တူသလဲ. . .။ (ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တူပါတယ်)၊ အလုပ်လုပ်တဲ့ ယောဂီတွေနဲ့ တူပါတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာကြွယ် ရိပ်မိပလား. . .။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ အတွက် နည်းနည်းကလေး စကားထည့်ပေးရတော့မယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

အခု ဘုန်းကြီးက ဟောတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ပြီးသကာလ ဖြစ်မှုပျက်မှုတွေကို နှလုံးသွင်းပါ မပြောဘူးလား. . .။ (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်မှု, ပျက်မှု နှလုံးသွင်းပါဆိုတော့ ဩော်. . . ငါတို့သည် ဘယ်ရထားရောက်ပြီဆိုတာ သိရအောင်ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ သိကလည်း ခင်ဗျားတို့ စီစဉ်ပြီးသားမို့ သီလရထားကလည်း ဆင်းခဲ့ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သမာဓိက လည်း ဒီအထဲ အလုပ်ခွင်ပါသွားလို့ သမာဓိကိစ္စကလည်း ပြီးခဲ့ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ ဆရာသမားက ရုပ်နာမ်သာရှိတယ် ဆိုပြီးသကာလ ရုပ်နာမ်တွေ ခွဲပေးခဲ့ကတည်းက ဒိဋ္ဌိသိသုဒ္ဓိ ရထားကလည်း ခင်ဗျားတို့ ဆင်းခဲ့ပါပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကန္ဒါဝိတရဏာဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ နေ့တိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြနေတော့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမရယ်. . . လို့ မရှိပါဘူး၊ အကြောင်းနဲ့အကျိုးတွေသာ ရှိပါတယ်ဆိုတော့ ဒီရထားကလည်း. . . လေးခုမြောက်ရထားကလည်း ဆင်းခဲ့ပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ငါးခုမြောက်ရထားဆိုတာ

တစ်ခါ ငါးခုမြောက်ရထားဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ရှုနေပြန်တော့လည်း ဒကာဒကာမတို့ ဒါ. . . ငါးခုမြောက်ရထားပေါ်မှာ ရောက်နေတာ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ကဲ. . . ရထား ဘယ်နှစ်စင်းပြီးသွားပလဲ. . . ။ (ငါးစင်းပြီးသွားပါပြီဘုရား)၊ အံမာလေး. . . ဦးမာဒင်-ဒါဖြင့် နှစ်စင်းကျန်တော့တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒကာကြွယ် ဘယ်နှစ်စင်းကျန်သေးသလဲ. . . ။ (နှစ်စင်းကျန်ပါတော့တယ်ဘုရား)၊ နှစ်စင်းတောင်မှလည်း အပြည့်အစုံ ဒကာဒကာမတို့ ဟိုရောက်သည့်တိုင်အောင် မလိုတော့ဘူး. . . တဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ် ရွံ့မုန်းငြီးငွေ့လာတယ် ဆိုလို့ရှိရင်ပဲ ခြောက်ခုမြောက်အစင်းပေါ်လည်း သူရောက်နေပါပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . . ။ (ကျပါပြီ)၊ နောက်ဖြစ်ပျက်များ အဆုံးမြင်လိုက်လို့ရှိရင် ခုနစ်ခုမြောက် ရထားပေါ် ရောက်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်လိုက်ရင်. . . (ခုနစ်ခုမြောက် ရထားပေါ် ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်. . . ဒါဖြင့် တို့ သာကေတဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ ရောက်တော့မှာပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ တည်းတည်းလိုကြတော့ တယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ်ဘယ်လောက် လိုတော့သလဲ. . .။ (တည်းတည်းကလေး လိုပါတော့တယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ်ချိန်ပါ

နောက်က ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ် ချိန်ပါ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်ဆိုရင် နောက်ဆုံး မြောက်သုံးစင်းပေါ် ရောက်ပြီ-။ (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်မုန်းတယ် ဆိုရင် ဒကာဒကာမတို့ နောက်ဆုံးနှစ်စင်းပေါ် ရောက်ပြီ. . . (မှန်ပါ့)။

အလုပ်သမားတွေအတွက်မှာဖြင့် ဒီနေ့ဥစ္စာ ကိုယ်စီး ပြီးသား ရထားတွေကို ကိုယ်ဆင်းပြီးသကာလ ရောက်ခါနီး ရထားတွေပေါ် တက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ယနေ့ ရှင်းသွားပြီ. .။ (မှန်ပါ့)။

အခု ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ၊ တချို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ခြောက်စင်းမြောက်တောင် တက်ပြီး စီးနေ

တာရှိပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ တချို့ကျတော့လည်း ဒကာဒကာမ တို့ ငါးစင်းမြောက်လောက်ပဲ ရှိချင်ရှိကြမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဘာမှ မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် သာကေတဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဘယ်အခါမှ မနီးလို့ အဝေးကြီးပါပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ပေါ်ကြ ပလား. . . ။ (ပေါ်ပါပြီ)။

ဘာမှမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ရထားခုနစ်စင်း တစ်စင်းမှမစီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်မှာဖြင့် နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော သာကေတနဲ့ ဒကာကြွယ်ဘယ်လောက်ဝေး သတုံး. . . ။ (အဝေးကြီးပါဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား. . . ။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မလုပ်ဘဲနဲ့ဖြင့် မရဘူး. . . ။ (မရပါဘုရား)၊ သူ့ရထားနဲ့ သူ့ရထားနဲ့ဆင်းကာ၊ တက်ကာ၊ ဆင်းကာ၊ တက်ကာ၊ သွားမှရတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်ပုဏ္ဏက ရှင်သာရိ ပုတ္တရာကို ဖြေပြတာ၊ ဦးမာဒင် ကောင်းကောင်း ရိပ်မိပြီ. . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာကြွယ် ဘယ့်နှယ်နေသတုံး. . . ။ (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ. . . ဒါဖြင့် ဒကာသစ်, ရေ. . . သူ့နေရာနဲ့သူ တက်စီးပြီး သူ့နေရာနဲ့သူကျတော့ ဟိုရထားပြောင်းစီးလိုက်၊ ရှေ့ရထားပြောင်း, ပြောင်းစီးသွား. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒီတရားဟောတာဘယ်အကျိုးငှာတုံး

အဲဒီတော့ ယနေ့ ဒီတရားကို ဆရာဘုန်းကြီးက လေးလေးနက်နက်နဲ့ တစ်ခါဟောပြောပြနေတာ၊ ဘယ်အကျိုးငှာတုံးမေးတော့ ကိုယ်ဘယ်ရထား ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သိအောင်လို့. . . (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . .။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတုံး. . .။ (ကိုယ် ဘယ်ရထားရောက်နေတယ်ဆိုတာ သိအောင်လို့ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ရထားခုနစ်စင်းပို့မှ သာကေတနဲ့တူတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာ၊ ကိုယ်က ဟာ. . . ငါးခုမြောက် ရထားပေါ်မှာ ရောက်ပြီး ခြောက်ခုမြောက် ရထားပေါ်ရောက်ပြီဆိုလို့ရှိရင် အနီးကလေးကျန်တော့တယ်. . .၊ အနီးကလေးကျန်တော့တယ်ဆိုတဲ့ ဝမ်းသာလုံးကြီးဟာ ဒကာကြွယ်၊ ရေ. . . နည်းလှမယ် မဟုတ်ပါဘူး. . .။ (မနည်းပါဘုရား) နည်းပါ့မလား. . .။ (မနည်းပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် ဖြင့် ငါးခုမြောက် ရထားပေါ် ရောက်ပါပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်မုန်းရင် ခြောက်ခုမြောက် ရထားပေါ် ရောက်ပါပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက်တွေ ဉာဏ်ထဲမှာကြည့်ရင်းမတ္တနဲ့ မလိုချင်လို့ ဆုံးသွားလို့ရှိရင်ဖြင့် ခုနစ်ခုမြောက် ရထားပေါ် ရောက်လို့ ဆင်းတောင်ဆင်းပါပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား. . .။ (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒကာကြွယ်ရေ. . . ကိုယ့်ရထား ကိုယ်ကြည့်ပြီး နီးပြီဆိုတာ သိတယ်နော်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ကိုယ်စီးတဲ့ရထား ကိုယ်ကြည့်ပြီး. . . (နီးပြီဆိုတာ သိပါတယ်ဘုရား)။

နို့ - မဟုတ်ရင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သူများက အရေးကြီးလို့ ဟောတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ မင်းတို့ အိမ်ထောင်သည်တွေ၊ သားနဲ့၊ သမီးနဲ့၊ တို့လို့တန်းလန်းတွေနဲ့၊ သားဝတ်၊ လင်ဝတ်တွေနဲ့ မင်းတို့သည်ကား ဝေးပါသေးတယ်ကွာ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဟ. . . ဝေးတာသာ သူ ပြောနေတာ၊ လုပ်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘယ်ရထားကို စီးမိတယ်ဆိုတာသိတော့ လုပ်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိပြီး သကာလ ဝေးတယ်ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီရထားခုနစ်စင်း ဉပမာ-ရှင်သာရိပုတ္တရာက အမေးသမား၊ ရှင်ပုဏ္ဏက အဖြေသမား၊ ဒါတွေကို မလေ့လာလို့၊ ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါး မလေ့လာလို့ ပြောတာကိုးဆိုတာ ပေါ်လာတယ်. . .။ (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် တယ်အဖိုးတန်ပါကလား. . .။ (တန်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီနေ့တရားသည်ကား. . .
လို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်နီးတာ၊ ဝေးတာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
ရထားက ပြပါတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ကိုယ်နီးတာ၊ ဝေးတာကို. . . (ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
ရထားက ပြပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ. . . ကိုယ်စီးနေတဲ့ ရထား
က ပြောနေတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် ၅-နံပါတ်
ရထား၊ ဒကာဒကာမတို့ စီးမိပြီနော်. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက် မုန်းလို့ရှိရင် ၅-နံပါတ်ရထားက ဆင်းပြီး
၆-နံပါတ် ရထားပေါ် ရောက်နေပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊
သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မုန်းရင် ၆–နံပါတ် ရထားပေါ် ရောက်ပြီ

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မုန်းတော့ ၆-နံပါတ် ရထားရဲ့
အပေါ်ရောက်နေပြီဆိုတော့ ဒကာသစ်ရေ. . . နောက်
ရထားဘယ်နှစ်စင်း၊ ကျန်သေးသတုံး. . .။ (တစ်စင်းကျန်ပါ
တော့တယ်ဘုရား)။

ဩော်. . . ဦးမာဒင် တစ်စင်းတည်း ကျန်တော့
တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒါဖြင့် အဝေးကြီး ဆိုမလား၊ အနီး
ကလေး ဆိုကြမလား. . .။ (အနီးကလေးပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ လက်ထက်မှာဖြင့် ဒကာ ကြွယ်ရေ. . . နိဗ္ဗာန်အဝေးကြီးဆိုတာ မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်တော့ မှန်ပေလိမ့်မယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အခု ရှင်ပုဏ္ဏနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အမေး-အဖြေလုပ်တာ ထောက်လိုက်သဖြင့် ဒကာသစ်, ရေ. . . ကိုယ်စီးတဲ့ ရထားနဲ့ ကိုယ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချ. . . (မှန်ပါ့)။

နီးတာ၊ ဝေးတာ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ. . .။ (ကိုယ်စီးတဲ့ ရထားနဲ့ ကိုယ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချရပါမယ် ဘုရား)။

ဥပမာမယ် သီလဆောက်တည်နေတယ်ဆိုရင် သီလဖြူစင်ရင် ပထမရထားတက်ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဒီအထဲကနေပြီး ငါသည် အာနာပါနကလေး လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ သမာဓိကလေးတည်အောင် လုပ်လိုက်ပါဦးမယ်ဆိုရင် ပထမရထားကဆင်းပြီး ဒုတိယရထားတက်မိပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ဒီကနေပြီးသကာလ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းဆီ ရုပ်နာမ်ခွဲတာတွေ နာလိုက်ရတော့ ဒုတိယရထားကဆင်းပြီး တတိယရထားတက်ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)။

နောက် ဒီဆရာသမားက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကြောင်း အကျိုးသာရှိတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာလို့ သိပြန်တော့လည်း စတုတ္ထမြောက် ရထားတက်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

နောက်ကျတော့ ဒီတွင် မနေနဲ့ကွာ၊ မင်းတို့ဒါတွေက သိမှုတွေက၊ ရှုမှုလုပ်ပါဦးဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်လာတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ပဥ္စမမြောက် ရထားတက်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

နောက်ကျလာတော့လည်း ဦးမာဒင်တို့၊ ဒကာကြွယ်တို့ မြင်ရုံတွင် မနေဘဲ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် မုန်းလာလိမ့်မယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

မုန်းလာရင်ပဲ ဒကာဒကာမတွေက ဘယ်ရထား တက်ပြီတုံး. . .။ (ခြောက်စင်းမြောက်ရထားပါ)၊ ခြောက်စင်းမြောက်ရထားတက်ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)။

ကဲ. . . ဒကာကြွယ်က ဆုံးဖြတ်ချက်က၊ ရထားက ခုနစ်စင်းမှာ ခြောက်ခုပေါ်တောင် တက်မိမှ နိဗ္ဗာန်နဲ့ နီးသလား၊ ဝေးသနားလို့မေးဖို့ အတော်ရှင်းနေတယ်. . .။ (ရှင်းပါတယ်)၊ ဒကာသစ် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ. . .။ (နီးပါတယ်ဘုရား)၊ ခုနစ်ခုမြောက် ရထားပေါ် တက်မိပြီး ဆင်းရင်နိဗ္ဗာန်ကိုး. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီတော့ ဖြစ်ပျက်တွေမုန်းတော့ ဆရာဘုန်းကြီးက သတိပေးတယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့ မုန်းတာမှ လူတောင်ထွက်ပြေးချင်တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)။

အဆုံးမြင်လိုက်တယ်ဆိုရင်

ဒီဟာ မရှိချင်လိုက်တာ လွန်လို့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ စိတ်တွေ ဘာတွေများ ညှိုးငယ်လာတယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ပေရှုပါ၊ ပေရှုပါ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် ပေရှုပါလို့ ခိုင်းလိုက်တော့ မုန်းရာက နေပြီး ဒါတွေ ဒုက္ခသစ္စာမြင်ပြီး ဆုံးသွားတယ်လို့ အဆုံးမြင်လိုက်တယ်ဆိုရင် ဒကာသစ်, ရေ. . . ခုနစ်ခုမြောက် ရထားပေါ်တက်ပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ တက်ပြီးတယ်ဆိုကတည်းက နောက်ကျတော့ မဂ်ပေါ်တက်ပြီးသကာလ ဒကာ ဒကာမတွေက ကိုင်းအားလပ်တဲ့အခါ ဖြစ်ပျက်ရှုဦးမယ်ဆိုပြီး ရှုလိုက်တော့မဂ် မပေါ်လာဘဲနဲ့ တစ်ခါတည်း နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတာပဲ . . . (မှန်ပါ့)။

ကိုယ့်ဉာဏ်ထဲက နိဗ္ဗာန်ကြီးမြင်နေလို့ . . . (မှန်ပါ့)၊ အဲဒီကျတော့ သာကေတရောက်သွားပြီ . . . (မှန်ပါ့)။ ခုနစ်ခု ကတောင်ဆင်းလိုက်ပြီး . . . (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား ဒကာသစ် . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ နိဗ္ဗာန်ဝေးတယ် နီးတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ကိုယ် တိုင်းတတ်ပလား. . .။

(တိုင်းတတ်ပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာကြွယ်,ရေ. . နိဗ္ဗာန် အဝေးကြီးဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ အလုပ်ပေါ်မှာ မပါလို့ ပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ. . . ။ (အလုပ်မပါလို့ ပါဘုရား)၊ အလုပ်မပါဘဲနဲ့ သူ့ဟာသူ ရမ်းပြောနေတဲ့ အဓိပ္ပာယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပေတံမပါဘဲနဲ့ ဘယ်နစ်ပေရှိတယ်၊ ဘယ်လောက် ဝေးပါတယ်လို့ ပြောသလိုပေါ့ဗျာ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဟို နဂိုက တိုင်းထားလို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်သည်ကားလို့ဆိုရင် ပေပေါင်း ဘယ်လောက်ဝေးတယ်လို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် မတိုင်းဘဲနဲ့ အဝေးကြီးလို့ ပြောတာနဲ့ တိုင်းပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က ခုနစ်ပေ လောက်ပဲ ဝေးတယ်ဆိုတာနဲ့ဆိုတော့ ခုနစ်ပေ သမားက မှုမှန်ထားရမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘောကျပ လား. . . ။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါးကိုမှုတည်ထားရမယ်

အဲဒီလိုပဲ ဒီဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါးကို ဦးမာဒင်တို့က မှုတည် ထားရမယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် ငါးခုမြောက် ရထားကို. . . (တက်ပါပြီဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်မုန်းရင်. . . (ခြောက်ခုမြောက် ရထားတက်ပါပြီ)၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားပြီ. . .

(ခုနစ်ခုမြောက် ရထားတက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ. . . ဒါဖြင့် သာကေတဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန် တစ်ခါတည်း ဆင်းရုံပဲ ကျန်တော့တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒကာကြွယ် ဘယ့်နှယ်နေတုံးဗျာ၊ အနီးအဝေး ချိန်တတ်ကြပလား. . . ။ (ချိန်တတ်ပါပြီဘုရား)။

ဩော်. . . ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ရထားနဲ့ ရေတွက်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ ဩော်. . . လုပ်ကြည့်လို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်ရောက်ရာရထား၊ ကိုယ်စီးနိုင်တဲ့ ရထား၊ ကိုယ်စီးနေတဲ့ရထားသည် နီးတယ်၊ ဝေးတယ်ဆိုတာ ခုနင်ကပြောတဲ့ ဝိသုဒ္ဓိနဲ့ ဝေဖန်လိုက်တော့မှ ဦးမာဒင်၊ ရေ. . . နီးတာ၊ ဝေးတာ ပေါ်လာတယ်. . . (မှန်ပါ့)။

နို့-မဟုတ်လို့ရှိရင် ပါရမီကို ချလိုချ၊ ကံကမကောင်းတာကို ချလိုချ၊ ရောဂါထူလို့ ချလိုချနဲ့ ဒကာကြွယ်၊ ရေ. . . ခင်ဗျားတို့ ဆင်ခြေက များလွန်းတယ်. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခုတော့ ရထားပေါ်တက်မိတာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်တော့ ဆင်ခြေဝင်စရာ ပါသေးသလား. . . ။ (မပါပါဘုရား)။

အဲ. . . ဆင်ခြေဆိုတာ ကိလေသာက ဝင်တာ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဒီလို အတိုင်းအထွာနဲ့တကွ ခရေစေ့တွင်းကျ မသိသေးလို့ ဆင်ခြေဝင်တာ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခုတော့ အတိုင်းအထွာနဲ့တကွ ဒကာသစ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့ သိရတော့ ဟ. . . နီးပြီ၊ ဟ. . . နီးပြီဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို မာမာခန့်ခန့်ကြီးပြောနိုင်တယ်. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ မပြော နိုင်ဘူးလား. . . ။ (ပြောနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် ဒကာသစ် ဘယ်နှနံပါတ် တက်မိသလဲ. . . ။ (၅-နံပါတ် တက်မိပါတယ်ဘုရား)၊ ၅- နံပါတ်တက်မိပါတယ်ဆိုကတည်းက ၁-၂-၃-၄ ဒါတွေကို ကျူပ်တို့ ကျော်လာပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ အဲဒီရထားတွေက ဆင်းခဲ့ပြီ၊ ၅-ပေါ် ရောက်နေပြီ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

တစ်ခါ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်ရုံတွင်မကဘူး၊ ဘုရားတပည့် တော် မုန်းတယ်၊ ရွံတယ်၊ ငြီးငွေ့တယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘယ့်နှယ် ဆိုကြမလဲ. . . ။ (၆-ပေါ်ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း. . . ရထားခုနစ်စင်းစီးသွားရမယ့်ခရီး ၆- နံပါတ် တက်မိလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ နောက်တစ်စင်း စီးမိလို့ရှိရင်ဖြင့် ရောက်တော့မှာပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)။

ဦးမာဒင် နောက်တစ်စင်းတက်မိရင်. . . (ရောက် တော့မှာပါဘုရား)။

အလုပ်အပေါ်မှာမှီတယ်

အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်နီးသလား၊ ဝေးသလားဆိုတာသည် ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ မှီတယ်ဆိုတာ ရထားခုနစ်စင်းနဲ့တူတဲ့ အလုပ်ပေါ်မှာ မှီပါတယ်။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဘယ်ပေါ်မှာ မှီပါလိမ့်. . .။ (အလုပ်ပေါ်မှာ မှီပါတယ်ဘုရား)။ အလုပ်ပေါ်မှာ မှီတယ်ဆိုတာ သေချာပလား. . .။ (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားဟောထားတယ်၊ "ယဿ ဧတာဒိသံ ယာနံ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ၊ ဧတေနယာနေန နိဗ္ဗာနဿေဝ သန္တိကေ. . ." ဆိုတာ ဒီယာဉ်ဟောတာပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒါဟာ ယာဉ်ရထားတွေပဲ ဒကာ ဒကာမတို့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား. . .။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒီယာဉ်ရထားတွေရှိလို့ စီးနင်းနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ စီးနိုင်တဲ့ အလုပ် လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အနီးကလေးကွတဲ့. . .။ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ. . . ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါတဲ့၊ ၅-နံပါတ်ဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါး၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ပြည့်စုံနေပြီ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက် မြင်တယ်ကိုးဗျ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ၆-နံပါတ်ဆိုလို့ရှိရင် ဖြစ်ပျက်မုန်းတယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း မဂ္ဂင်ငါးပါးပဲ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်တယ်ဆိုတော့ ရှစ်ပါး. .။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား. . .။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ပထမယာဉ်၊ ဒုတိယယာဉ် ငါးခုယာဉ်ကနေပြီး ခြောက်ခုယာဉ်တက်ရတာပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီခုနစ်ခုယာဉ်တက်ပြီးလည်း ဒီအပေါ်နေလို့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒကာကြွယ် ဆင်းရုံပါပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဆင်းရင်သာကေတနဲ့တူတဲ့ ဒကာသစ် နိဗ္ဗာန်ပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီယာဉ်ပေါ်စီးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က၊ ယာဉ်ရထားတွေပေါ် စီးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေးလေရော့လား၊ နီးလေရော့လား၊ တို့ဖြင့် မောင်းလာတာ ကြာလှပြီလို့ ဒီအဓိပ္ပာယ်မရဘူးလား. . . ။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဩော်. . . ဒီရထားပေါ်က ဆင်းလိုက်ရင် ဒုတိယရထားတက်မိပြီဆိုတာ ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဒုတိယရထားကဆင်းပြီး တတိယရထားတက်မိပြီဆိုတာကော. . . (ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရပါမယ်ဘုရား)။

တတိယကဆင်းပြီး စတုတ္ထ တက်မိပြီဆိုတာကော (ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ချရပါမယ်ဘုရား)၊ စတုတ္ထကဆင်းပြီး ပဥ္စမတက်မိပြီဆိုတာကော. . . (ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရပါမယ်)၊ ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော့ နီးပလား ဒကာဒကာမတို့လို့မေးရင် ဘယ့်နှယ်ဖြေမလဲ. . . ။ (နီးပါပြီဘုရား)။

နီးပြီးတဲ့ရှေ့ရထား ဘယ်နှစ်စင်းသာ ရှိတော့သတုံး. . .။ (နှစ်စင်းသာရှိပါတော့မယ်)၊ နှစ်စင်းကျန်တော့တယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နှစ်စင်းကျန်တော့တယ်

ဟာ. . . ဒါဖြင့် ကြိုးစားလိုက်-ကြိုးစားလိုက်ဆိုပြီး သကာလ ဒကာဒကာမတို့ မုန်းအောင် ရှုလိုက်စမ်းပါလို့၊ ဖြစ်ပျက်မြင်ရုံနဲ့ မပြီးသေးလို့ ဖြစ်ပျက်မုန်းသည့်တိုင်အောင် ဒကာသစ် ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါဆိုတော့ ဘယ်ပေါ် ရောက်သွားသတုံး. . .။ (၆-နံပါတ်ပေါ် ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ. . . ခင်ဗျားတို့ ၆-နံပါတ်ပေါ်ရောက်သွားရင် မုန်းနေပြီ၊ မုန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မလိုချင်တာ နီးပလား၊ မနီးသေးဘူးလား. . .။ (နီးပါပြီ)၊ ဖြစ်ပျက်မုန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဖြစ်ပျက် မလိုချင်ဖို့ ဦးမာဒင် အနီးကလေးပါ. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာကြွယ် ဘယ့်နှယ်တုံး. . .။ (နီးပါတယ်ဘုရား)။

မုန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မလိုချင်ပါဘူးဆိုတော့ ဒီခင်ပွန်းမနဲ့ ပေါင်းနေတာ အကျင့်ကလည်းတန်၊ အရုပ်ကလည်းဆိုး၊ ဝေယျာဝစ္စကလည်း မပြုတတ်၊ မုန်းနေတာ ကြာတော့ကို သူနဲ့ကွာဖို့ ရှင်းဖို့ရာအရေးဟာ ဝေးသေးသလားမေးရင်

ဘယ့်နှယ်ပြောကြမလဲ. . .။ (မဝေးပါ)၊ သဘောပါပ
လား. . .။ (ပါပါပြီဘုရား)။

ကွာဖို့ ရှင်းဖို့ရာ အရေးဟာ. . . (အနီးကလေးပါ)၊ အနီးကလေးပါပဲတဲ့၊ အခု အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာရင် ကွာမည်ရှင်းမည်ဆိုတဲ့ စကားသည် ဒကာဒကာမတို့ မြန်မြန်ကြီး ထွက်မည့်စကား. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား. . .။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာလည်း မုန်းလာလို့ရှိရင် မလိုချင်တဲ့ဉစ္စာ ဖြစ်ပျက် မုန်းလို့ရှိရင် ဖြစ်ပျက် မလိုချင်ဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ်ဟာ ခဏကလေး လာတယ်. . .။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တစ္ဆေ့ခုနှစ်ပဲ ကျန်တော့တယ်. . .။ (မှန်ပါ့)၊ ဒကာသစ် ဘယ့်နှယ်ဆိုပါ့မလဲ။ (တစ်ဆွေ့ခုနှစ်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်ဘုရား)။

ဆင်းရင်နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပဲ

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ တစ်ဆွေ့ခုနှစ်ဖြင့် ကဲ. . . မုန်းတာ ပေရှုနေလိုက်လို့ရှိရင် မလိုချင်တဲ့ဉာဏ် တက်မိတော့ ၇-နံပါတ် ရထားပေါ် မရောက်ပေဘူးလား. . .။ (ရောက်ပါတယ်)၊ ဖျတ်ဆို ၇-ဆိုတော့ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ် ပေါ်လာပြီး သောတာပတ္တိဖိုလ် ရောက်သွားတော့

ဆင်းတာပဲ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ဆင်းရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပဲ. . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းကြပလား. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်နီးသလား. . . ဝေးသလား. . . ။ (နီးပါတယ်ဘုရား)၊ ဒို့တော့ဖြင့် ဘယ်ရထားပေါ်ရောက်ပြီ ဆိုတာတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စစ်ဆေးကြ. . . ။ (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပြီနော်. . . ။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း. . . ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့. . . ။

သာဓု. . . သာဓု. . . သာဓု. . .